

чки, Риторическо и проч: и като чи списва, а не чи списва писмо пріятелско; и това є останало отъ много време, и многи ищжть, или тжй да пишжть, или не земать перо то въ ржцѣ тѣ си: и то, не само мы писвамы тжй, ами и онія, на кои то проваждамы писма та, и тїи искать тако; и тжй оставямы дѣственны тѣ дарбы, отъ кои то є пълно пріятелство то, и гонимъ незнамъ какви други.

За това никой пжтъ нетреба учители тѣ да унуждаватъ ученицы тѣ си да писватъ писма, като чи ще ги печатать; писма та сж єдно чудно нѣщо: пріятни сж, кога то не гони человѣкъ пріятность тж, както въ єдинъ соборъ на птицы тѣ, лору други тѣ гледахж да си покажжть своя тж хубость, орелья защо то не глѣдаше на то, виждаше ся по великолѣпенъ.

Мож отци тѣ за сынове тѣ имъ, майки тѣ за дъщери тѣ имъ, учители тѣ за ученицы тѣ имъ, да не ги унуждаватъ никоги да писватъ писма съ высоки мысли, нито съ речи избранны, или пространно, нито да искать отъ тѣхъ такиви высоки и учени писма, какви то не може человѣкъ да ся надѣва одъ прости та тѣхна и невышина возрастъ. Свѧкъ може да намере отъ млади тѣ причини разны, за кои то да пише. и. п. ученика може да пише писмо, съ кое то да благодаритъ родитоли тѣ си, като му купїжть книги, или му